

V.
2.23590.
ekind.

23590 V. 2. c. 2. in j.

2° br

ISKRE

pri

vmestjenji Visokočastitljiviga

GOSPODA, KORARJA

JANEZA KERST. NOVAKA

v čast vodstva

LJUBLJANSKE DUHOVNICE

po

Njih Prevzvišenosti

PREMILOSTLJIVIM GOSPODU GOSPODU

KNEZU - ŠKOFU

LJUBLJANSKE ŠKOFIJE

ANTONU ALOJZIJU WOLFU

v znamenje

ponižniga spoštovanja in dolžniga počesjenja

od

BOGOSLOVCOV C. K. UČILIŠA

V LJUBLJANI

16. Velkitravna

1845.

Vhogajte svoje predpostavljene in bodite jim podložni, zakaj oni čujejo, kakor taki, ki bojo za
vaše duše odgovor dajali, de z veseljem to storé, in ne zdirovaje: ker to bi vam ne koristilo.

Hebr. 13, 17.

1N-03000 7540

Srečne ovce in ovčice,
Ki Pastir jih modri vodi,
Pot svetosti in resnice
Vselej sam pred njimi hodi;

Ki v nesreči in v sreči
Brani, ljubi jih enako,
Zanje breme tud nar veči
Je volján nositi vsako;

Ki mu vselej skerb je mila,
De b' ovčica se ljubljena
Mu iz čede ne zgubila,
Ne zašla nikolj nobena.

V Tebi tac'ga, **Knez!** spoštuje
Množica hvaležna Tvoja,
Take skerbna podaruje
Nam pastirje roka Tvoja.

V bitki žalosti po zgubi
Miloserčniga Skerbnika,
Nadomestit' ga oblubi
V Novim Milost prevelika.

S čim Ti hočmo vračevati
Vse dobrote neštetilne?
S čim se vredne skazovati
Za milosti preobilne?

Eno nam je dopušeno,
To voljni smo vsi storiti:
„Tvojo voljo prečešeno
V Namestniku spolniti.“

Sprejmi torej pod peróti,
Vredni Vodja! nas — kreposti,
Vodi nas po srečni poti
V previdni Svoj' modrosti.

H tímu cela družba zbrana
Te pozdravi — svojga Očeta,
V sercu, v duhu biti vdana
Ravnoserčno Ti obeta.

Vodi nas k studencu luči,
Kjer se duh krepost' napaja,
Nas stezé iskati uči,
In željene ključe raja;

De poklicu svojmu vgodni
Stop'mo v Svétiga svetišče,
Delat serčni in svobodni,
Kar Gospoda volja iše.

Vodi nas k studencu čistému
Kter se duh křesťanský napájí,
Nas stane i skvělým
In čistěno křesťanské rajské

De poklidu svojem vřelým
Stopmo v čistěno svatě
Dělat serení in svobodu
Kter Gopoda vojsa i

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...